

Formad av Jesus –

En kallad gemenskap

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Läs Lukas evangelium 5:1-11 och Johannes evangelium 21:1-11

Det här är två liknande berättelser, men som beskriver två skilda händelser. Den ena äger rum precis i början av Jesu gärning, när han kallar på sina lärjungar, och den andra när Jesus är uppstånden och snart ska lämna lärjungarna för att fara upp till himlen.

Det som händer är två fantastiska under. Näten fylls med enorma mängder fisk, på ett sätt som mänskligt sett är omöjligt. Jesus bevisar att han är mer än en profet. Han är Messias, Guds son. Men trots dessa fantastiska under så är det annan berättelse som pågår parallellt, som har ett slags underliggande syfte. Fiskundren leder till förundran och beundran av Jesus. De blir en grund för det Jesus vill göra: kalla dem. Det handlar om kallelse.

Men Jesus sade till Simon: "Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor." Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom. (Lukas 5:10-11)

I november var jag på pastorsdagar på Gullbranna. Magnus Malm undervisade. I boken Vägvisaren skriver han något som han säger kanske är det som han fått mest respons på genom åren. Det handlar om kallelsen. Han menar att Jesus i första hand inte kallar oss till tjänst, utan till honom själv. Han skiljer på kallelse och sändning och menar att det är två olika saker. Vi är kallade till Jesus och utifrån det sänder han oss ut på uppdrag. Det är inte det vi gör som är i fokus. Det är inte prestationen som är det viktiga, utan relationen. Jesus kallar oss först och främst till sig. I parallellställena i Matteus och Markus säger han just "Kom och följ mig." I Lukas ser vi att de gjorde precis så. De följde Jesus.

Det är inte bara några få människor som bär på en kallelse, utan alla är kallade till Jesus. Du med. Du är först och främst kallad till honom. Till att vara med honom och dela ditt liv med honom. Det är det som ett kristet liv handlar om: "Det är du och jag nu Jesus." Paulus skriver i Galaterbrevet 2 "jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig." Han skriver också i Kolosserbrevet 3 "Ni har ju dött, och ni lever ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud" (v. 3)

Den norske evangelisten Edin Lövås har skrivit boken "Kristuskontemplation", där han berättar om hur han i allt försöker tänka sig Jesus som närvarande i hans liv. När han ber, ställer han fram en stol till Jesus också. När han går på stan, går han runt en lyktstolpe, så att inte Jesus ska gå in i den. Lite komiskt men ändå tänkvärt.

När vi kallas till Jesus, innebär det att vi också kallas till varandra. Det är han som väljer oss. Jesus valde lärjungarna och det var inte tal om att de skulle invända och säga "nämen jag följer inte dig om han eller han skall vara med". Ett liv tillsammans med Jesus innebar också ett liv tillsammans med varandra. Det var verkligen så att Jesus formade lärjungarna, men samtidigt blev de också präglade av varandra.

Simon Petrus gick upp på stranden och drog i land nätet, som var fullt av stora fiskar, 153 stycken. Och fast det var så många, gick nätet inte sönder. När de hade ätit sade Jesus till Simon Petrus: "Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?" Simon svarade: "Ja, herre, du vet att jag har dig kär." Jesus sade: "För mina lamm på bete." (Joh 21:11, 15)

Petrus hade följt Jesus under tre år. Jesus hade utsett honom att vara ledare för lärjungaskaran. Han skulle inte längre heta Simon utan kallas för Petrus, klippan. Petrus var den naturlige ledaren. Han syntes och märktes. Han stod upp och sa att om andra skulle svika Jesus skulle han aldrig göra det. Vi vet hur

det slutade – katastrof. Han blev rädd och ängslig när Jesus blev tillfångatagen, och när han blev igenkänd som hans lärjunge svor han inför människor att han inte kände Jesus – tre gånger! I Johannesverserna möter vi en stukad Petrus. Han säger "Jag ger mig ut och fiskar." Han är tillbaka där han en gång började. Han är tillbaka på ruta ett. Det blev inte som han hade tänkt. Han hade misslyckats. Hans hade svikit. Han tänkte att hans kallelse, och det uppdrag Jesus gett honom att fånga människor, nu inte gällde.

Men nu kommer kallelsen igen. Och igen upprepas det. Jesus kallar honom till sig. "Älskar du mig?" Tre gånger får han frågan om hur hans relation med Jesus är. Det handlar återigen om gemenskap med Honom. Jesus kallar Petrus till sig. Det är det viktigaste i kallelsen. Den är till honom och inte till uppdraget. Sedan kommer kallelsen till ett uppdrag, men den måste alltid föregås av kärleken till Jesus. För det är för hans skull allting handlar om. Det är Guds rike vi bygger inte vårt. Det är Guds församling inte vår. Det är hans vilja som ska ske inte vår.

Det här är så fundamentalt. Det är inte så att vi ska göra en massa saker för Jesus. Det är han som ska göra saker genom oss. Det är en stor skillnad. "*Utan mig kan ni ingenting göra*", säger Jesus i liknelsen om vinträdet. "Ni stirrar på oss som om det var i vår egen kraft vi kunde resa upp denna lame man", säger Petrus i det första han gör. Han ger Jesus äran, och det är det som är det viktiga.

Jag skulle också vilja vända mig till dig som tänker att din tid är ute. Du kanske har gjort saker i ditt liv som du tror diskvalificerar dig för att leva ut din kallelse. Du kanske har kommit bort från Jesus. Du kanske har valt fel? Jesus kallar dig på nytt! Kom ihåg kallelsen först och främst är till honom själv. Det första är att svara på om du fortfarande älskar honom. Ha blicken fäst på honom, inte på ditt liv. "För mina lamm på bete." Det är Jesu konkreta uppmaning till Petrus om hur han vill att hans kärlek till Jesus ska märkas. Den ska ges till andra människor.

Om vi tänker att undret har ett underliggande syfte, och att Jesus säger att de ska bli människofiskare, så kan vi ju tänka att fiskarna också är en symbol för människor. Vad händer med båten/kyrkan om massor med nya människor kommer till tro. Klarar vi det? Sjunger vi? Det blir mycket att ta hand om, och vårt fokus skulle tvingas bli helt annorlunda. En ny gemenskap växer fram. Att följa Jesus innebär en gemenskap med honom, men inte bara det. Det innebär att ta hand om sin nästa. "Allt vad ni har gjort mot en av mina minsta som är mina bröder har ni gjort mot mig."

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) För husgruppen: Läs Lukas 15:1-11 och Johannes 21:1-11 tillsammans. Sitt en stund och reflektera på egen hand. Berätta sedan för varandra vilka tankar ni fått utifrån texten.
- 2) Tänker du att kallelse och sändning är två olika saker? Att vi är kallade till Jesus och inte till ett uppdrag?
- 3) Kan Guds kallelse/uppdrag aldrig tas tillbaka från Jesus? Ligger den alltid fast?
- 4) Har vi som församling beredskap på om Gud skulle låta ett fiskeunder med människor komma över oss? Vad skulle det innebära för oss som församling om det hände? Är det självklart att vi vill att det ska hända?